

Arrest

nr. 288 236 van 27 april 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. VAN DER PLANCKE
Congresstraat 49
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 6 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. HAYEZ *loco* advocaat V. VAN DER PLANCKE en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Ingevolge artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) wordt het verzoekschrift ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht indien het beroep gericht is tegen de in artikel 57/6, § 3, eerste lid bedoelde beslissing van niet-ontvankelijkheid.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...)*

5° de verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming indient en er geen nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn gekomen of door de verzoeker werden voorgelegd overeenkomstig artikel 57/6/2; (...)”

De thans bestreden beslissing betreft een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) die werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zodat

in casu de beroepstermijn van tien dagen, artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet, geldt. Deze termijn van tien dagen is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

1.2. *In casu* is, zo blijkt uit de gegevens van het administratief dossier, de bestreden beslissing met aangetekend schrijven gestuurd naar de Galliërsaan 26/B 45 1040 Etterbeek, alwaar de verzoekende partij conform artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet woonplaats had gekozen (administratief dossier, Stuk 7, Bijlage 26quinquies). Deze woonplaatskeuze wordt niet betwist door de verzoekende partij. De bestreden beslissing werd verstuurd op 20 december 2022.

1.3. Artikel 39/57, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat in een dergelijk geval de in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijn begint te lopen *“wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst.”* Het betreft *in casu* geen kennisgeving gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, waarvan sprake in artikel 39/57, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet.

Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing is meegegeven aan de postdiensten op 20 december 2022. 23 december 2022 was derhalve de eerste dag van de beroepstermijn, zodat, gelet op de beroepstermijn van 10 dagen, 1 januari 2023 de vervaldag was. Daar de vervaldag een wettelijke feestdag was, wordt deze verplaatst naar de eerstvolgende werkdag, zijnde maandag 2 januari 2023. Het verzoekschrift, verzonden door gebruik te maken van JBOX op 6 januari 2023, is dan ook ingediend buiten de wettelijke termijn.

1.4. De termijn van tien dagen, bepaald in artikel 39/57, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (*cf.* RvS 18 juni 2004, nr. X).

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonst dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig haar verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, “Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)” in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

De verzoekende partij erkent tijdens de terechtzitting dat het verzoekschrift laattijdig is ingediend. De advocaat geeft aan hij op 27 december 2022 de bestreden beslissing heeft ontvangen en een paar dagen later de beroepstermijn zou verstreken zijn. De verzoekende partij geeft tevens als verklaring dat iedereen met verlof was. Met een dergelijk betoog toont de verzoekende partij niet aan dat er *in casu* sprake zou zijn van overmacht.

1.5. Nu geen overmacht is aangetoond, kan de Raad niet anders dan besluiten dat het beroep laattijdig is en om die reden onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS